C I C L I S M

Spre o desmembrare a Federației române?

Retragerea clubului Aquila

Federația română de ciclism, de a cărui negativă și nefastă activitate, am avut deseori prilejul să ne ocupăm, a ajuns într'o situație critică pe care, dacă conducătorii nu vor ști să o elucideze, desmembrarea completă a forului ciclist va fi inevitabilă.

Inființată, acum aproape trei ani, Federația de specialitate era chemată se umple un gol de mult resimțit. Din nefericire ea a fost pusă, dintru început, pe baze șubrede și este chiar de mirare că năruirea nu s'a produs până în prezent.

Oamenii chemați să dirijeze interesele sportului pedalei nu au dat satisfacție. Nu-i putem acuza de rea credință dar, de nepricepere da. S'au cramponat de un statut vicios și nu au acceptat modificarea lui, nici în ruptul capului, deși au existat destui oameni cari le-au arătat calea cea dreaptă. Cunoaștem chiar un membru fondator care a refuzat să aprobe, în calitate de președinte al unei grupări fondatoare, statutele prezentate. Acest lucru nu a împiedecat pe cei cari știau că vor veni la frânele ciclismului românesc, să sacrifice un om de care aveau nevoe și să se încăpățâneze în instaurarea unei stări de fapte ce nu putea servi, în nici-un caz, interesele superioare ale sportului.

Rezultatele politicei greșite adoptată de Federația română de ciclism, s'au văzut. Anul trecut, două dintre grupările de specialitate cu consacrare definitiv stabilită: Velo clubul român, Generala și Viforul Dacia, au părăsit Federația, pentru motive bine justificate. Vrând să opereze cu precizia unui chirurg, conducătorii au găsit imediat un pacient, cu care să dea exemple. Deși născut pe velodrom, acest for chemat să ajute pe toate căile la propășirea sportului pe care îl conduce, a sacrificat tocmai ce era mai necesar: velodromul. Și aceasta cu scopul de a-și arăta autoritatea. Intocmai ca un chirurg care ar opera un pacient la cap, pentru a-i vindeca picioarele suferinde.

Retragerea din Federație a celor două grupări a dat loc la tot felul de discuții. Din păcate, aceste discuții, în loc să îmbunătățească situația au înrăutățit-o. De ce? Pentru simplul motiv că mai marii F. R. C.-ului s'au obișnuit să vorbească de sus și să pună rezoluții după cum îi taie capul. Urmarea acestei atitudini? O nouă retragere. Cea a clubului „Aquila", cea mai veche grupare românească.

Deci, din cinci formații, F. R. C.-ul a rămas să dicteze numai celor două, rămase credincioase, din motive perfect definite. Clubul „Principele Nicolae" și secția de specialitate a grupărei C.F.R., au rămas alături de făuritorii situației precare de astăzi. Cauzele sunt cunoscute: au reprezentanți solizi în comitetul de conducere al forului și ca atare atitudinea este dela sine înțeleasă.

Este interesant de știut cari au fost motivele ce au determinat pe conducătorii clubului „Aquila" să purceadă la o hotărâre atât de temerară.

Intr'o scrisoare pe care ne-a adresat-o d-l Constantin Cioromela, noul prezident al grupărei decane, d-sa ne dă pe scurt punctele, cari au produs ruptura cu Federația.

Iată-le:

1. Neconvocarea, timp de trei ani, a adunării generale F.R.C.-ului.
2. Neconstituirea forului ca persoană juridică.
3. Neacceptarea doleanțelor de reducere a taxelor către F. R. C și a taxelor de licență.
4. Netratarea la egal a cluburilor afiliate.
5. Ilegalitatea constituirei comitetului.
6. Neluarea în considerare a cazului alergătorului Tudor Marius care făcându-se vinovat de abateri grave a fost suspendat pe 2 ani din club, iar Federația nu a ratificat hotărârea, dând drept alergătorului să activeze.

Succinta înșiruire pe hârtie a acestor deziderate, constituie cea mai bună dovadă a nefastei politici a Federației române de ciclism.

O venire la realitate se impune. Și dacă cei din fruntea forului vor persista în atitudinea lor, se vor găsi oamenii capabili să îndrumeze ciclismul pe calea cea bună, chiar dacă acest lucru ar necesita sacrificarea nepricepuților câteodată utili.

JENNY DUMITRESCU

S K I

EFICACITATEA METODEI AUSTRIACE

Rezultate excepționale

Corpul înainte! Genunchi ușor îndoiți! Bastonul înapoi! Nu cădeți! Toată greutatea corpului pe ski! Curaj, domnule! Nu ezita, domnișoară!

Sunt comenzile ce se pot auzi pe toate terenurile unde se predau lecții de ski, după metoda tiroleză. Se pare că este cel mai bun sistem de a iniția pe începători în secretele coborârei vertiginoase pe patinele de lemn. Metoda a fost adoptată aproape de toate țările și, în Franța, în special a dat roade strălucite, datorită inițiativei clubului de ski din Paris. Această societate cu splendid trecut sportiv nu a ezitat să înființeze o școală ai cărei elevi își petrec zilele în împrejurimile munților Arbois și Joux. Aci se lucrează în plin aer liber și rezultate excelente încep să se culeagă chiar din primele zile.

Datorită introducerei metodei austriace, dela 20 Decembrie 1932 până la 20 Ianuarie 1933, nu mai puțin de 500 elevi au devenit virtuoși ai ski-ului și de notat că 75 la sută dintre ei au fost furnizați de reprezentantele sexului frumos, iar 80 la sută erau debutanți.

PROFESORI INCERCAȚI

Transformarea în ski-ori desăvârșiți a acelora cari, până eri, nici nu se gândeau să înfrunte pericolele unei coborâri pe zăpadă, se datorește pedagogiei excepționale a conducătorului școalei. La Arbois și Joux, șeful echipei de maeștri a fost austriacul Kurt Wick, doctor în drept dela Universitatea din Insbruck, orașul său de origină, ca și al celor patru oameni cari îl întovărășesc. Atlet în toată puterea cuvântului, înalt, blond, cu pielea obrazului înegrită de soare și de aerul curat al zăpezilor de munte, Kurt Wick este un maestru desăvârșit.

Alături de el se grupează: Anton Ducia, Virgil Rieder, Rudolf Ludwig și Kurt Reinl. Acești cinci tineri cari au abandonat definitiv cariera de advocat, inginer și chiar, în ceiace-l privește pe Virgil Rieder, cea de agronom, pentru a se consacra studiului skiului, au trecut toți cu succes, în Austria, diploma de Stat care nu se acordă decât după o serie de examene scrise și orale, asupra teoriei ski-ului, precum și asupra studiului medicinei, meteorologiei, alpinismului, etc.

PRINCIPIILE METODEI AUSTRIACE

Care este această faimoasă metodă dela Arlberg care a permis multor tineri să învețe ski-ul în mai puțin de zece zile?

Metoda austriacă, codificată de un vechi campion de ski M. Schneider, se rezumă la trei principii esențiale: 1. Centrul de gravitate al corpului să fie foarte aproape de pământ; poziția aplecată; genunchii mult îndoiți; ski-ul și tibia să facă un pronunțat unghiu ascuțit; 2. In coborâre să fie puțin dus înainte, tălpil esă rămână plate ca skiorul să aibă impresia că trage ski-ul după sine; 3. In viraj toată greutatea corpului apasă pe ski.

Tot studiul școalei se bazează pe aceste principii.

In 15 zile, un debutant cu aplicații și în bună condiție fizică va fi capabil să întreprindă mici excursiuni de plăcere.

LA NOI

In țara românească, ski-ul a fost introdus de mult. Timp îndelungat el a fost însă practicat de un număr redus de pasionați, astfel că, în preajma răsboiului nu se putea vedea, pe plaiurile înzăpezite ale Carpaților, decât foarte rari ski-ori. După epuizarea flagelului mondial, acest sport de iarnă a început să capete adepți din ce în ce mai numeroși și astăzi destule echipe de ski-ori străbat potecile întortochiate ale munților, arătând calități nebănuite. Bineînțeles, numai o mică parte dintre ei au ajuns aproape de perfecțiune. Sunt însă, în formație, o sumă de elemente bine înzestrate cari urmează să dea efectivul viguros al viitorului. Aceștia au însă nevoe de îndrumări și de studii amănunțite.

Secțiunile de specialitate ale O. N. E. F.-ului și cele ale societăților cari se ocupă de acest sport, fac eforturi lăudabile pentru realizarea unui progres cât mai apreciabil, în acest domeniu. Din păcate însă, ne lipsește omul capabil să dea directiva adevărată, să îndrepte greșelile și, mai presus de toate, să aibă răbdarea de-a rămâne în mijlocul elevilor, câte 4-5 ore pe zi.

Metoda austriacă, cea care s'a dovedit a fi cea mai bună și cea mai eficace, impune aceste lucruri. De străduința profesorului și de docilitatea elevului, depinde buna reușită a aplicărei practice a metodei propovăduită de diplomații școalei de Stat dela Arlberg.

Concursurile dela Predeal

PREDEAL, 5. Astăzi au avut loc în localitate concursurile de sky organizate de clubul sportiv Predeal și Batalionul 4 V. M.

In joc au fost cupele: Lt. col. Grigoriu, Doru și Iacob.

Startul a fost destul de populat, întrunind în toate probele (juniori, seniori și militari) un număr apreciabil de concurenți.

Rezultate technice

CONCURSUL MILITAR

Proba de 16 km. cu trageri organizată de Bat. 4 V. M. a dat următorul rezultat:

Compania II-a, media 20; timp 2 ore 6' 53".

Compania II-a, media 18 1.75; timp 2 ore, 13' 40".

Compania specialități, media 15 2,48; timp 2 ore, 10' 54".

Compania mitralieră, media 14, 8,02; timp 2 ore, 10' 9".

Compania I-a, media 14, 9,18; timp 2 ore, 22' 28".

SENIORI 16 km. FOND

1. Ciocoiu (Sinaia CFR), 1 oră 31' 31".
2. Iacob Alex. (Predeal), 1 oră 35' 46".
3. Voicilă Gh. (Sinaia), 1 oră 39' 27".

Clubul sportiv Predeal a pus în competițiune cupele numai între membrii clubului, astfel că pe lângă clasamentul general avem și unul al clubului care este următorul:

SENIORI, 16 km. FOND

1. Iacob Alex., 1 oră, 35' 46".
2. Teodorescu N., 1 oră, 42' 14".
3. Vintilă Alex., 1 oră, 46' 22".

JUNIORI A. 7 km. FOND

CLASAMENTUL GENERAL

1. Țuțuianu (Sinaia), 40' 01".
2. Zăpadă Gh. (Predeal), 4[illegible]' 57".
3. Munteanu V. (Predeal), 46' 11".

SENIORI A. 70 km. FOND

CLASAMENTUL CLUBULUI SPORTIV PREDEAL

1. Zăpadă Gh., 44' 17".
2. Munteanu V., 46' 11".
3. Zăpadă C-tin, 48' 29".

JUNIORI B. (10—15 ani) FOND 7 km. CLASAMENTUL GENERAL

1. Bulichi (Predeal), 49' 23".
2. Tusca Gh. (Predeal), 50' 06" 1.
3. Manu Gh. (Predeal), 50' 52".

JUNIORI B. (10—15 ani) FOND 78 km.

CLASAMENTUL CLUBULUI SPORTIV PREDEAL

1. Bulichi, 49' 23".
2. Turea, 50' 06".
3. Partenie, 51' 39".

SLALOM.

1. Ciocoiu.
2. Iacob Al.
3. Voicilă Constantin.

Probele s'au bucurat de un deosebit succes technic și ca organizație.

Cărți interesante

AVENTURILE EXTRAORDINARE ALE LUI «ARSÈNE LUPIN» gentilom-apaș.

Etern surprinzătorul ARSÈNE LUPIN — această uimitoare creațiune literară a lui **Maurice Leblanc**, atât de sugestiv înfăptuită, încât face mereu impresia că personagiul stă de vorbă cu cetitorul — are în fiecare din loviturile sale, o nouă înșiruire de aventuri, unele mai senzaționale decât celelalte.

Peripețiile acestor aventuri cu adevărat extraordinare, sunt de o noutate de invenție și de un interes palpitant, care face ca cititorul să rămâe captivat în timpul lecturii și să nu poată lăsa cartea din mână, dela prima până la ultima pagină.

Aventurile lui ARSÈNE LUPIN, apărute până acum în **Editura Eminescu**, sunt cele mai reușite volume cari s'au scris în acest domeniu, și farmecul lor deosebit constă în inteligența cu care sunt înfățișate feluritele întâmplări, și în verva diabolică, cu care se prezintă, veșnic tânăr, veșnic spiritual, admirabilul gentilom-apaș, care este ARSÈNE LUPIN.

Au apărut până acum, și au înregistrat un imens succes, următoarele volume, — reprezentând fiecare, un roman de aventuri, dragoste și senzațional: **Arsène Lupin, gentilom-apaș. — Arsène Lupin contra lui Herlock Sholmes. — Acul scobit. — Arsène Lupin 813. — Cele trei crime ale lui Arsène Lupin. — Dopul de cristal. — Confidențele lui Arsène Lupin. — Triunghiul de aur. — Izbânda lui Arsène Lupin. — Insula cu treizeci de sicrie. — Colții tigrului. — Secretul omului invizibil.**

Fiecare volum, cuprinzând peste 150 pagini, cu o copertă colorată, costă, **după noul preț redus,** numai **LEI 20,** și se găsește la toate librăriile cât și la **«Editura Eminescu»** S. A., București I, care trimite gratuit la cerere catalogul său general.

N A T A Ț I

CELE MAI BUNE ZECE P[...] MONDIALE ȘI EUROPENE

PROGRES

Dar, să intrăm în subiect In cursul anului 1932, proba feminină pe 100 metri înot liber a dat prilej înotătoarelor de clasă, să înregistreze un real progres. D-ra H. Madison a reușit să stabilească un nou record, înotând distanța în 1 minut 6 secunde 8/10, performanță ce este desigur, departe de cea a unui Weissmueller sau Myasaki..

Afară de deținătoarea recordului mondial, încă 5 înotătoare au isbutit să coboare sub 1 minut 10 secunde, pe când în 1931, abia numai două practicante al ecompletului sport se puteau mândri cu asemenea isprăvi... Diferența este apreciabilă și nu mai are nevoe de comentarii..

EUROPENELE S'AU APARAT BINE

Fără să figureze în fruntea clasamentului, înotătoarele vechiului coontinent au reușit să se impună atenției generale, disputând cu înverșunare supremația reprezentantelor țărei de dincolo de ocean.

Pe când în clasamentul celor mai buni zece înotători mondiali de specialitate, nu figurează decât doi europeni — unul la locul al doiea, iar altul la locul al zecelea — clasamentul femenin cuprinde patru nume europene și reprezentantele continentului nostru, ocupă poziții destul de bune.

Japonia — autoarea atâtor surprize în rândul bărbaților — nu figurează, în schimb, deloc.. Lupta pentru ocuparea locurilor din clasament s'a dat între americane, europene și australiene... Desigur că, superioritatea a rămas de partea primelor.

JOCURILE OLYMPICE ȘI-AU ADUS APORTUL

Ca și în cazul înotătorilor, jocurile olympice dela Los Angeles, au contribuit în mare măsură la ameliorarea timpurilor mondiale femenine. Emulația a fost dintre cele mai viu disputate și nu de puține ori, victoriile s'au desemnat în ultimul moment. Americanele avantajate de faptul că concurau la ele acasă și deci nu erau obligate să suporte handicapul deplasărei și al lipsei de aclimatizare, au triumfat, nu însă fără a face apel la ultimele resurse.

In schimb, este foarte adevărat că deținătoarea recordului mondial este un exemplu de perfecțiune fizică. Perfect construită și cu numeroase puncte de forță, nu încape îndoială că d-ra Madison se va menține mult timp pe poziții, întrucât ne vine greu să credem că olandeza Den Ouden este capabilă să treacă peste [...] cari o separă [...] mentului. Ca [...] a țărilor de jos, recrodmana Europei nu se bucură de o prea ireproșabilă constituție fizică. Intr'o oarecare măsură, se poate spune chiar, că este oarecum debilă și faptul că n'a reușit, în multe ocazii să-și prelungească efortul până pe linia de sosire, ne îndreptățește să nu vedem în ea pe înotătoarea indicată să dispute, cu ultima energie, întâetatea campioanei mondiale.

Nu acelaș lucru se poate spune de compatrioata acesteia, d-ra Saville, cea de a treia în clasamentul mondial. Fără să fi fost îndeajuns de pregătită și lipsită de rutina necesară încercărilor importante, d-ra Saville a reușit un timp cu numai o secundă și 6/10, inferior fruntașii. Și dacă ținem seama de faptul că ea nu se găsește decât în primii ani ai adolescenței, ajungem la concluzia că, deocamdată este singura care ar putea să se gândească la ocuparea primului loc în clasament.

Dintre europene nu vedem niciuneia, posibilități de a atinge culmea. Afară de olandeza Den Ouden, numai englezoaica Cooper a reușit să se impună cu oarecare autoritate. Celelalte au realizat timpuri mai slabe decât 1 minut 10 secunde.

Acestea fiind spuse publicăm tabloul

CELOR MAI BUNE 10 PERFORMANȚE MONDIALE

Recordul lumei: H. Madison 1'6" 6/10.

H. Madison (Statele Unite) 1'6" 8/10.
Den Ouden (Olanda) 1'7"6/10.
Saville (Statele Unite) 1'8"2/10.
Mc. Kim (Statele Unite) 1'8"8/10.
Cooper (Anglia) 1'9".
Bult (Australia) 1'9"9/10.
Scigliano (Statele Unite) 1'10".
Y. Godard (Franța) 1'10"2/10.
Lenkey (Ungaria) 1'10"2/10.
Maabel (Australia) 1'10"2/10.

...ȘI CELOR EUROPENE

Recordul Europei: W. Den Ouden 1'7" 6/10.

W. Den Ouden (Olanda) 1'7" 6/10.
Cooper (Anglia) 1'9".
Y. Godard (Franța) 1'10"2/10.
Lenkey (Ungaria) 1'10"2/10.
Andersen (Danemarca) 1'11"6/10
Ladde (Olanda) 1'11"8/10.
Salbert (Germania) 1'12"4/10.
Soriano (Spania) 1'12"6/10.
Davis (Anglia) 1'12"7/10.
Vierdag (Olanda) 1'13"3/10.

VOLLEY-BALL

Ultimele matchuri de campionat

In fața unui public mai puțin numeros ca de obicei returul campionatului de volley ball a luat sfârșit.

Asupra acestei zile, puțin de spus.

Totuși e de remarcat frumosul match dintre Avântul Sportiv și Juventus.

Atât învingătorul cât și învinsul nu merită decât cuvinte de laudă.

Avântul Sportiv a câștigat matchul care îl fixează definitiv pentru locul patru în campionat — jucând poate cea mai meritoasă partidă din actualul campionat. A pierdut primul set — iar în cel de al doilea când Jüventusul își asigurase avantajul a știut să revie și să facă o excelentă impresie. Vulcănescu și Alexandrescu dela roșii, Robacky și Pârvulescu dela învinși au fost excelenți. In special Vulcănescu cel mai bun din 12 a fost factorul victoriei.

Apărătorii Patriei au învins un Macaby în complect mai ușor decât se putea prevede. Pentru I. M. C. A. și Sportul Studențesc R. C. B. și Viforul Dacia n'au fost adversari prea serioși.

La categoria II-a Sportul Studențesc învingând pe Apărătorii Patriei *A.* și pierzând în fața celor de la B. a făcut ca o finală să fie neapărat necesară.

In urma rezultatelor de până acum, trei echipe se găsesc la egalitate. Urmează ca Dumineca viitoare să se joace matchul Sportul Studențesc—I.M.C.A. învingătorul trebuind să se întâlnească cu Apărătorii Patriei în finală.

Rezultatele technice

Categoria I

Y. M. C. A. — R. C. B. 15—9; 15—7.

Apărătorii Patriei — Macabi 15—3; 15—8.

Sportul Studențesc — Viforul Dacia 15—5; 15—0.

Avântul Sportiv — Juventus 12—15; 16—15; 15—9.

Categoria II-a

Sportul Studențesc — Apărătorii Patriei a 3—15; 15—13; 15—12.

Apărătorii Patriei b — Sportul Studențesc 2—15; 15—14; 15—14.

Apărătorii Patriei b — Viforul Dacia b 15—4; 16—14.

24)

Inaintașii sportului român

D. Dumitrescu: primul ciclist român

Acum 42 ani

Pâlcuri de lume se îndreptau spre Arenele Romane unde urma să se țină un spectacol artistico-sportiv. Toate aleele cari conduceau spre parc erau inundate de lume. Deși trecuseră mai bine de doi ani dela inaugurarea parcului publicul îl vizita cu drag, datorită faptului că el procura un plăcut loc de recreație.

In ziua aceia fiind mai multe serbări mulțimea venise din toate colțurile Capitalei spre a contribui cu obolul ei la realizarea operei începută de regină Elisabeta.

Era după amiază la ora 4. Arenele erau bine garnisite. O mare de capete în toată puterea cuvântului. Numai la reuniunile importante de box internațional se mai vede, din când în când, o astfel de afluență.

Regina Elisabeta, instalată într'un confortabil fotoliu pe roate, luase loc în incinta de jos, aproape de scenă și reprezentația începu. Un scamator transformist, pe cât își reamintește decanul cicliștilor români, chiar vestitul Lampos, delectă asistența cu numărul său extra variat, pentru ca apoi, câțiva actori ai Naționalului să recite versuri.

In sfârșit, veni momentul intrărei în scenă a celor trei cicliști. D. Dumitrescu își dirija odraslele de la înălțimea patriarhalului său biciclu și execuția era ireproșabilă. Se lucra prompt și cu precizie, astfel că, de multe ori aveai impresia că executanții activează prin forța unei mașini. Mersul într'o singură roată, a celor doi copii concomitent cu o mișcare de echilibristică a decanului, puse capăt exibiției și publicul se dedă la entuziaste manifestări.

Regina Elisabeta care iubea foarte mult copiii ceru ca micii executanți să-i fie prezentați. D. Dumitrescu îi aduse de mână în mijlocul incintei și copiii se prezentară respectuoși primei suverane a României. Puțin sfioși ei se schimbară imediat, datorită excepționalei bunăvoinți a augustei spectatoare. Fură luați de regină pe genunchi, sărutați și mângâiați. La despărțire, d. Dumitrescu fu chemat și regina Elisabeta îi încredință o monedă de aur, rugându-l să ia copiilor bomboane. Totodată, regina și-a manifestat dorința ca cei doi minusculi cicliști să o însoțească până la palat, la plecarea din parc.

Se deteră dispoziții în acest sens și către seară se putea vedea pe principalele străzi ale Capitalei, trăsura Daumont a reginei Elisabeta, însoțită de copiii d-lui Dumitrescu. Băiatul, micul Eugen, al cărui talent de azi mijea de pe atunci în fașe, mergea în dreapta, iar fetița, sora micului Eugen, în stânga. Amândoi erau supraveghiați de tatăl lor, căruia i se permisese deasemenea să stea în apropierea trăsurei.

Cam prin dreptul magazinului Alcalay, din ce cauză nu se știe, mica Victorița avu un moment de ezitare, înclină bicicleta și era cât pe aci să cadă. Spre a evita acest lucru sări și se opri pentru a reîncăleca. Crezând că s'a întâmplat ceva mai grav, regina opri trăsura spre a se interesa. Bine înțeles, echipajul reporni imediat și până la palatul regal nu se mai petrecu nimic deosebit.

Peste câteva zile, un curier al palatului se prezintă d-lui Dumitrescu și îi înmână un plic de dimensiuni mărișoare. Inlăuntrul lui, găsi o diplomă de onoare semnată de regina Elisabeta și trei medalii de aur.

Anul 1908 se sfârși, fără ca alte evenimente importante să se mai producă. Iarna fu destul de aspră și patinajul mișcă mai bine ca de obicei. Terenul din bulevardul Elisabeta avea destui clienți. Curios este însă, că d. Dumitrescu nu s'a gândit să-și învețe, încă de atunci copiii, să patineze. Se vede, însă, că nu se gândise că în viitor va renunța la amenajarea patinoarului.

Odată cu ridicarea zăpezii și încetarea înghețului, ciclismul reîncepu să se manifesteze. Decanul sportului pedalei continua să facă plimbările duminicale cu întreaga familie, dar copiii nu mai erau prea dornici de bicicletă. Se cam săturaseră de asemenea escapade și mai totdeauna căutau motive cu cari să convingă pe părintele lor de inutilitatea plimbărilor. Fetița scapă din când în când de neplăcerea de a măsura străzile pe bicicletă, întrucât ajunsese în clasa doua primară și pretexta că mulțimea lecțiunilor o obligă să rămână acasă. Băiatul însă, nu putea scăpa niciodată. El nu începuse încă școala și nu avea niciun fel de grijă, așa că, vrând nevrând, trebuia să pedaleze.

In curând, pista americană fu instalată și zilnic, un prieten al decanului, d. Bărbulescu, lua lecții pe ea. Ajunsese să execute cu destulă siguranță mai toate figurile și copilul se uita cu jind la dânsul. Se simțea și el în stare să meargă pe pistă, dar tatăl său îi interzisese formal accesul dincolo de scânduri.

Intr'o zi însă, Eugen nu mai putu rezista tentației de a face câteva tururi pe pistă și insistă atât de mult pe lângă d. Bărbulescu, încât acesta îi permise, pe răspunderea sa, să treacă peste hotărârea părintelui. Urmarea? Copilul a executat cu precizie tot ceiace văzuse la tatăl său și coborâ nevătămat. Intre timp, d. Dumitrescu venise din oraș — intrarea pe pistă s'a făcut în lipsa lui — și asistă mulțumit la exibițiile lui Eugen. Consecvent însă, imediat ce odrasla s'a declarat satisfăcută, cu intrarea pe domeniul interzis, racordul de pompă și-a făcut datoria pe spinarea lui. D. Dumitrescu își pedepsea copilul nu pentru că ar fi putut să pățească ceva, ci pentru faptul că nu-l ascultase.

Și d. Bărbulescu care asigurase copilului câteva minute de plăcere și-a primit pedeapsa. Prietenul său a hotărât demontarea pistei și timp de două săptămâni, terenul școalei de biciclete nu mai prezentă această atracție.

Va urma